

Bejby, to chce klid

Petra Černocká

Ještě dítě byla včera, mladá farmářova dcera,
a teď chlapi po ní šílej zkrytou touhou.
Každý svojí šanci tuší, pod košilí srdce buší.
kdekdo rád by jí byl třeba pouhým slouhou.

Přestali pít a jak se sluší, taky klít a na mou duši,
jednou týdně se teď všichni rádi koupou.
V čeledníku rvačka žádná, ve sváteční rána chladná,
potkáš kauboje před pastorovou boudou.

Říkám Ti rovnou, tak bejby to chce klid,
vždyť chytrá dívka světem dokáže jít.
Dovedem jít pak každou cestou,
jen když voní mužnou vestou,
na oplátku pro nás oni zase hloupnou.

Když je spálí lásky plamen,
spadne tíha z našich ramen
a pak dobrovolně v chomoutu se zhoupnou.

Říkám Ti rovnou, tak bejby to chce klid,
vždyť chytrá dívka světem dokáže jít.
Dovedem jít pak každou cestou,
jen když voní mužskou vestou,
na oplátku pro nás oni zase hloupnou,

Když je spálí lásky plamen,
spadne tíha z našich ramen
a pak dobrovolně v chomoutu se zhoupnou,
a pak dobrovolně v chomoutu se zhoupnou.